

**CİZRE'DE
OKUL ÖNCESİ
EĞİTİME
ÇÖZÜMLEYİCİ
BAKIŞ**

**ARAŞTIRMA
RAPORU**

ÖN SÖZ

Eğitimin insan yetiştirmedeki rolü yalnızca öğretme ya da yüksek akademik başarıya sahip öğrenciler yetiştirmek değildir. Eğitim sürecinde en temel prensip yetiştirdiğimiz öğrencilerin nasıl bireyler olup nasıl bir toplum oluşturacaklarıdır. İçinde yaşayabileceğimiz huzurlu ve refah seviyesi yüksek toplumlar yaratmak için öncelikle bu toplumları inşa edecek erdemli bireyler yetiştirmek amaçlanmalıdır. Okul öncesi eğitim çocukların hayatında mutluluk ve başarı için kritik bir rol oynar. Hem kendisiyle hem de toplumla barışık bireylerin yetiştirilmesine katkı sunacağını düşündüğümüz bu tür çalışmalara ağırlık verilmesi önemlidir. Bu çalışmada emeği geçen Sevgi Yuvası Anaokulu Müdürü **Bilal TURHAN** ' a teşekkür eder, bu çalışmanın bölgemizin okul öncesi eğitimindeki eksikliklerin giderilmesinde ve sorunlara çocuk odaklı çözümler üretilmesinde katkı sağlamasını temenni ediyorum.

'Tüm Çabamız Çocuklar Gülsün Diye'

Agit IŞIK

Rehber Öğretmen

2018/ CİZRE

1

CİZRE'DE OKUL ÖNCESİ EĞİTİME ÇÖZÜMLEYİCİ BAKIŞ

Okul Öncesi Eğitimde Yaşanan Sorunlar Ve Çözüm Yolları

Bu çalışma Cizre Rehberlik ve Araştırma Merkezi tarafından Cizre İlçe milli eğitim müdürlüğü bünyesinde toplam 46 okulumuzda görev yapan **8 erkek ve 98 kadın** toplam **106** okul öncesi öğretmenine verilen seminerler ve Yüzyüze görüşmeler vasıtası ile Cizre'de Okul öncesi eğitimde karşılaştıkları sorunlara ilişkin bakış açılarını belirlemek, öğretmenlerin ve ailelerin okul öncesi eğitimde karşılaştıkları sorunlara yönelik yaklaşımlarının ne boyutta olduğunun belirlenmesi hedeflenmekte olup özellikle eğitsel sorunlarla başa çıkma konusunda öğretmenlerin ve ailelerin yaşadıkları problemlerin azaltılması hedeflenmektedir.

Okul, çocuğun aile ortamından çıkıp, dış dünyaya ve toplumsal çevreye katıldığı ilk dönemdir. Çocuk okula başlamanın ilk adımını, ülkemizde zorunlu eğitim kapsamına da alınma çalışmaları başlatılan okul öncesi eğitim ile gerçekleştirir. Okul öncesi dönem, insan hayatının diğer dönemlerinin de temelini oluşturan bir dönemdir. Bu dönemde verilen doğru eğitim ile çocuk **özgüven ve problem çözme** becerileri kazanacak, ergenlikten yaşlılığa kadar verdiği yaşam mücadelesinde başarılı, sorumluluklarının bilincinde bir yetişkin olarak hayata devam edebilecektir. Bu dönemde gerekli becerileri edinememiş bireylerin, yaşamlarının ileri dönemlerinde bahse konu becerileri tam anlamıyla edinmeleri oldukça güçtür. Örneğin okul öncesi dönemde gerekli uyaranlara maruz kalmamış ve dil gelişimi açısından kritik dönemde geri kalmış olan bir çocuk muhtemelen yaşamı boyunca akranlarından daha düşük düzeyde dil becerilerine sahip olacaktır. Bu bağlamda okul öncesi dönemde verilen eğitimin, bir ömrü etkilediği düşünülerek çocuklar için en doğru eğitim yöntemlerinin tercih edilmesi esastır.

Amacımız bölgemiz genelindeki anasınıfı öğretmenlerinin karşılaştıkları problemlere farklı bir bakış açısı getirerek sorunların çözümüne katkı sunmaktır.

1) OKULÖNCESİ ÇOCUKLARIN TÜRKÇEYİ BİLMEMELERİ

Dil insanın toplumsallaşmasında, kimlik kazanmasında, toplumsal kuralların öğrenilmesinde, kültürel değerlerinin içselleştirilmesinde ve toplumun tüm üyelerini bir arada tutma konusunda önemli bir işleve sahiptir. Çünkü insan konuştuğu dilde düşünür, üretir ve düşündüğü gibi davranır. Kendi duygu ve düşüncelerini ifade edemeyen, paylaşamayan, iletişim kuramayan bir çocuğun gösterdiği refleks **içe kapanma ve okul korkusu** olabilmektedir. Ülkemiz çok dilli ve çok kültürlü bir yapıya sahiptir. Toplumların mayasını oluşturan kültürlerin temel taşı olan dillerimiz, mutlaka muhafaza edilmelidir.

Konfüçyüs'e sordular: Bir ülkeyi yönetmeye çağrılıydınız, yapacağınız ilk iş ne olurdu? Büyük filozof şöyle cevap verdi: Hiç şüphesiz, dili gözden geçirmekle işe başladım. Ve dinleyicilerin hayret dolu bakışları karşısında sözlerini sürdürdü: Dil düzensiz olursa, sözler düşünceyi iyi anlatamaz. Düşünce iyi anlatılamazsa, yapılması gereken şeyler doğru yapılamaz. Görevler gereği gibi yapılmazsa, adetler ve kültür bozulur. Adetler ve kültür bozulursa, adalet yanlış yola sapar. Adalet yoldan çıkarsa, şaşkınlık içine düşen halk, ne yapacağını, işin nereye varacağını bilmez. İşte bunun için hiçbir şey dil kadar önemli değildir" (Emir 1986). Bu bakış açısı doğrudur. Ancak bölgemizde anadilimiz yok olacak endişesi ile Türkçe dil eğitimine önyargı ile yaklaşılmaktadır. Bunun önüne geçebilmek için Öğretmen – veli işbirliğinin sağlanması "Bir lisan Bir insan" anlayışını uygun bir dil ile ifade edilip çocuğun geleceğinin ilk adımlarının dili çözmekle atılabileceği anlatılmalıdır. Öğretmen bunu yaparken empatik bir yaklaşım sergilemeli, yasaklayıcı ve ötekileştirici bir dil kullanmamaya özen göstermelidir. Bireyler öğrenme ortamına bilgi ve tecrübe farklılıklarıyla gelmekte ve kendi kapasiteleri çerçevesinde algılayıp öğrenmektedirler. Bir çocuk uygun ortam sağlandığında aynı anda birden çok dili öğrenebilir. Sınıf içi etkinliklerin çocukların zeka türlerine göre çeşitlendirilmesi daha çok hikaye anlatılması ve duruma göre olayları tiyatral hale getirerek sunmak dil gelişimini ve öğrenimini daha hızlı ve daha eğlenceli hale getirecektir. Kaliteli öğretimin gerçekleşmesi sadece müfredat içeriğinden değil aynı zamanda öğretim süreciyle, bir başka deyişle öğretmenlerin müfredatı nasıl uyguladıkları ve öğrencilerle daha sağlıklı iletişim kurmalarıyla mümkündür.

2) ÇOCUKLARDA KURAL VE DÜZENE UYMAMA

Okullarda yaygın olarak görülen disiplin sorunlarının çoğu ilk çocukluk yıllarındaki davranış yapılarından kaynaklanmıştır. Bölgemiz gerçekliklerinden biri de kalabalık aile yapısı ve dil probleminin çocuklarda meydana getirdiği kurallara ve düzene uyum problemidir. Bu amaçla okul öncesi öğretmenlerin Küçük yaştaki çocukların olumlu davranışlarını desteklemeleri ve olumsuz davranışları söndürmek amacıyla farklı stratejiler geliştirmelidirler. Bu sınıf içi stratejiler **övgü, planlı aldırma (görmezden gelme) ve sınıf içi kurallardır.**

Sınıfın kendine özgü karmaşık yapısı ve ilişki biçimi kural koymayı ve uygulamayı gerekli kılmaktadır. Bu nedenle öğrenci davranışlarına yön verilmesi ve olumlu bir öğrenme

ortamının oluşturulması amacıyla sınıf kuralları oluşturulmalıdır. Öğrencileri istenmeyen davranışlardan uzak tutma, sergilemeye devam edilen kabul edilmez davranışlardan vazgeçirme girişimlerinde ve öğrencilere yönelik beklentilerin gerçekleşmesinde öğretmenin en büyük yardımcısı sınıf kurallarıdır (Sarıtaş, 2003). Kuralların etkili olması için, sınıfla birlikte açıkça belirlenmesi, görsel olarak bulundurulması, öğrencilere adım adım öğretilmesi ve izlenmesi gereklidir.

Öğretmen övgü, planlı aldırma ve sınıf içi kurallar gibi temel stratejileri ustalıklarla nasıl uygulayacağını bilmez ise bu amaçlar anlaşılması zor hale gelir.

Övgü: Basitçe açıklamak gerekirse, övgü bir hedef davranışı izleyen sözel bir ifadedir. Genel amaç olumlu dönüt sağlamak, hedef davranışın gerçekleşmesini teşvik etmek ve desteklemektir. Övgünün etkili olabilmesi için özellikle çocuğun henüz tam öğrenmediği bir davranıştan ötürü yapılmış ise, davranış gerçekleştikten hemen sonra yapılmalıdır. Övgü öngörülemez ise, yani kimi zaman bir davranış övülüyor kimi zaman övülüyor ise, karışıklık ortaya çıkabilir. Öğretmenlerin övgüyü kullanırken abartıya kaçmaları yaygın bir durumdur. Öğretmenler övgüyü uygun şekilde kullanmalıdırlar. Çokça kullanıldığında etkisi azalacaktır.

Öğretmenin Planlı Aldırma (Görmezden Gelme) :Doğru kullanıldığında, planlı aldırma çocuğa uygun ve uygun olmayan davranışları ayırt etme konusunda yardımcı olabilmektedir. İlgi çekme amacıyla sınıf kurallarını ihlal eden öğrencilerin davranışlarının düzeltilmesinde etkili bir yöntemdir.

3) ÇOCUKLARDA ŞİDDET-KAVGA EĞİLİMİ

Bölge şartlarının getirdiği zorlukların ailelerin psikososyal yapılarında meydana getirdiği tahribat, ailelerin kalabalık olması ve çocukların enerjilerini doğru şekilde harcayabilmeleri için gerekli olan oyun parklarının olmamasından dolayı, çocukların okul dışındaki vakitlerinde denetimsiz bir şekilde şiddet içerikli çizgi film ve dizileri izledikleri tespit edilmiştir. Bu durumun doğal sonucu olarak çocukların duygularını ifade edemedikleri zamanlarda şiddete başvurdukları gözlemlenmiştir. Ailelere yönelik Tv ve İnternetin denetimli şekilde kullanılması konusunda seminer çalışmaları yapılmalı ve seminerlerde öncelikle kendilerinin bu konuda örnek olmaları gerektiği vurgulanmalı ve Aile ortamında Çocukların kendilerini ifade etmelerine fırsat tanınmalıdır, Ayrıca uygulanacak değerler eğitimi etkinlikleri vasıtası ile (özür dilemek, teşekkür etmek, selam vermek, adil olmak... v.b) öğrencilerin yaparak ve yaşayarak öğrenmeleri sağlanmalıdır.

4) SINIF İÇİ KURALLAR

Kalabalık aile ortamlarında yetişen çocukların en önemli problemlerinden biri de Kurallara göre hareket etmekte sıkıntı yaşamalarıdır. Kural Öğrenci güvenliği ve sınıf içi düzenin korunması amacıyla öğrencilerin **somut işlemler** döneminde oldukları göz önüne alınarak uygulamalı bir şekilde **drama** yöntemi kullanılarak verilmesi sağlanmalıdır.

- Sınıf içi kuralların az sayıda, anlaması kolay, olumlu bir şekilde belirtilmiş ve uygulanabilir olması gerekir.
- Sınıf ve okul geneli kurallar çocuklara somutlaştırılarak öğretilmelidir.
- Bir çocuk sınıf içi bir kurala uyduğunda, öğretmen o çocuğu sınıf içi kurala bağlı kaldığı için pekiştirmelidir. Basit bir övgü ifadesi olabilir (Ör., “Ahmet, düzgün oturuyorsun”).
- Benzer şekilde, bir kural ihlalinin meydana gelmesi halinde, öğretmen o kuralı ihlal etmenin sonucunu yerine getirmelidir.
- Yerinde ve Tutarlı olunmalı Önemli olan kurallara uyumun ve onları ihlal etmenin önceden belirlenmiş sonuçları olması ve bunların çocuğun tanımlanan davranışları sergilemesine bağlı olarak gerçekleşmesidir. Eğer öğrenci sınıf içinde koşmak yerine hemen yürümeye başlarsa, öğretmen bu uyumu övmelidir. Ancak övgüyü abartmamalıdır.

5

5) SINIF YÖNETİMİ STRATEJİLERİ

Okul öncesi eğitim sürecinde Öğretmenlerin sınıf yönetimi stratejileri, eğitim öğretim etkinliklerinin sağlıklı yürütülmesinde, çocukların akademik ve sosyal başarılarının artmasında ve çocukların yaşam becerileri kazanmasında önemli yer tutmaktadır. Öğrencilerin gelişim alanları desteklenirken aynı zamanda onların **istenmedik** davranışlarının önlenmesi, **istendik** davranışlar kazanmaları, ileride kendi otokontrollerini sağlayan bireyler olması için öğretmenlerin uyguladıkları **sınıf yönetimi stratejileri** oldukça önemlidir. Sorun davranışların en aza indirilmesinde, çocuklar için bir gruba dâhil olmayı ve topluma uyum sağlamayı kolaylaştıracak davranış değişikliklerini meydana getirmek ve uygun olmayan davranışları azaltmak gerekmektedir.

Etkili bir sınıf yönetimi için gerekli olan eğitim süreçlerinin düzenlenmesinden ve yürütülmesinden öğretmen sorumludur. Bu amaçla öğretmenlerin ilgili milli eğitim şube müdürü başkanlığında iki ayda bir toplanarak karşılaşılan problemlerin çözümlenmesine çalışılmalıdır. Öğretmenlerin, öğretim etkinliklerini gerçekleştirirken **kural koyma, çocuklarla sağlıklı iletişim kurma, istenmeyen davranışları değiştirme, etkili zaman yönetimi ve sınıf düzeni** gibi sınıf yönetimi konularında hizmetiçi eğitim almaları sağlanarak

beceri kazanmaları gerekmektedir. Sınıf yönetim becerilerinde bazı davranış kalıplarının terkedilmesi yerine öğrencinin okula bağlanmasına vesile olabilecek stratejiler geliştirilmelidir. Öğretmenlerin sınıfta en sık kullandıkları olumsuz ifade kategorileri aşağıda gösterilmiştir.

OLUMSUZ İFADE KATEGORİLERİ

Öğretmenler tarafından sınıf ortamında kullanılan ve sınıf yönetiminde olumsuz olarak değerlendirilen ifadeler şu şekildedir:

Emir: Öğretmenin isteklerini ve uyarılarını emir cümleleri ile ifade etmesi.

Olumsuz Disiplin: Çocuğu hemen etkinlikten çıkarması, sorunun kaynağını anlamadan özür diletmesi, çocuklardan çiçek olmasını ya da ellerini masanın altına koymalarını istemesi, çocuğu dinlemeden geçiştirme, aynı hatayı bir daha yapmayacağına dair yemin ettirmesi, çocuklar arası karşılaştırma yapması, çocukları suçlaması.

Olumsuz yüz ifadeleri ve sesler: Öğretmenin kötü bakış kullanması ve bağırması.

İstismar: Öğretmenin çocuklarla alay etmesi, çocuklara yönelik küçük düşürücü ifadeler kullanması, yok sayması, sarsması, çocuğu istemediğini yapmaya zorlaması.

Etkinliğe müdahale etme: Öğretmenin çocukların özgün olarak yapması beklenen etkinlikleri değiştirmeye zorlaması.

Tehdit: Öğretmenin çocukları isteklerini yaptırmak için tehdit etmesi.

Zaman yönetiminde problem: Öğretmenin sınıfında etkinlik yapmaması, sınıfı boş bırakması, etkinliğin süresini düzenleyememesi ve çocukları acele ettirmesi. Öğretmen tarafından kullanılan bu tür olumsuz yaklaşımlar öğrencinin okula karşı aidiyet geliştirme sürecini sekteye uğratması mümkündür.

OKUL ÖNCESİNDE AİLE

Çocuğun karşılaşmış olduğu ilk sosyal çevresi ailesidir. Bu ilk sosyal çevre çocuğa vermiş olduğu tepkileriyle ve göstermiş olduğu davranışlarıyla onun bütün gelişim sürecini etkiler. Çünkü çocuk yaşamış olduğu sosyal çevreye göre davranışlarını şekillendirir. Güneydoğu Anadolu'da her 5 kadından 2'si okuma-yazma bilmiyor. Okuma-yazma ve okullaşma oranları Türkiye ortalamasının gerisinde dolayısıyla eğitim öğretim sürecinden beklentileri de gerçeklerle uyuşmayabilmektedir. Öğretmenlerin bölge şartlarını gözönüne alarak eğitim sürecine yaklaşması ve Annelerin de eğitimde sorumluluk almalarını sağlamak amacıyla okuma yazma bilmeyen velileri tespit etmeli ve bunlara yönelik okul bünyesinde halk eğitim merkezi ile bağlantı kurarak okuma yazma kurslarının açılmasına önayak olmalı ve Okuma yazma ve Türkçe becerilerine sahip annelerden sınıf annesi seçerek onlardan destek almalıdır. Gerçekçi olmayan beklentilerin yerine eğitim sürecini olumlu yönde etkileyecek çalışmalar planlamalı, Okul ve Aile arasında bir köprü kuralmalıdır.

Okul Öncesi Eğitimde Velilerin Çocuklarından Okuma Yazma Öğrenme Beklentileri:

Velilerimiz okulöncesi eğitiminin ilköğretim eğitimine yardımcı, okuma yazmaya hazırlıktan ziyade okuma yazma öğrenme olarak algılamaktadır. Dolayısıyla çocuğu anaokuluna, ana sınıfına giden bir velimiz öğrencisinden okuma yazma becerisi kazanma gibi akademik beklenti içine girebiliyor. Oysaki velilerimize okul öncesi eğitimin kapsam olarak sadece ilköğretime hazırlık dönemi olmadığını, çocukların gelişim alanlarının çok yönlü olarak geliştirildiği eğitim dönemi olduğunu iyi kavratmak ve benimsetmek gerekmektedir. Bu nedenle velilerimize okulöncesi eğitimin önemi için aşağıda sıralanmış her bir maddeyi iyice benimsemeleri sağlanmalıdır.

1) Okul öncesi oyun temellidir:

Okul Öncesi Eğitim Programı'nın temel özelliklerinden birisi oyun temelli olmasıdır. Bunun yanı sıra yaratıcılığı geliştirmeyi amaçlayan, çocuk merkezli bir nitelik taşıır. Çocuğun doğal öğrenme süreçlerine uygun bir şekilde oyun temelli etkinliklerde edindiklerini yaşama aktarması amaçlanır. Çocuk kendini özgür ve yapılandırılmış bir ortamda bilgi edinirken bulur. Oyun, okul öncesi dönem çocuğunun temel ihtiyacı ve bilgi kaynağıdır. Çocuk toplumsal rolleri dahi oyun içerisinde öğrenir, oyun ortamında günlük yaşam bilgilerini edinir.

2) Çocuğu ilköğretime hazırlar

Okul öncesi eğitim programında edinilen birçok psikomotor beceri,(kalem tutma, düğme-fermuar kullanabilme, ayakkabı bağlama vs. ince motor beceriler) bilişsel beceriler, ve sosyal beceriler ilköğretimin ilk aşamasında ciddi önem taşıır. Her ne kadar okul öncesi eğitimi almış çocuklar ilköğretime başladıklarında kimi uyum sorunları yaşasalar da, bu beceriler çocuğun daha yüksek akademik başarılarla sahip olmasını sağlar.

3) Yaratıcılığı ortaya çıkarır

Okul öncesi programı etkinlik ve oyun temellidir. Okul öncesi sınıflarında yapılan **sanat, müzik, drama** etkinlikleri çocuğun kendini ifade etmesini sağlayacak yeni ve yaratıcı yollar bulmasını sağlar. Bu yaratıcı ortam içerisinde çocuk ürünler ortaya koyar ve bağımsız, kendine güvenen bir kişilik geliştirir. Yapılan araştırmalar okul öncesi eğitim alan çocukların daha yaratıcı, sorunlara daha hızlı çözümler bulan bireyler olduklarını göstermiştir.

4) Dil becerileri daha hızlı gelişir

Bu dönem dil gelişiminin en hızlı olduğu dönemdir. Ancak öğrencinin ana dilinin Kürtçe olmasından kaynaklı zaman zaman öğretmenin iletişim kurmada sıkıntı yaşadığı sancılı bir süreç olarak değerlendirilebilir. Öğretmen bu sürecin farkında olmalı ve öğrencinin dil gelişimini desteklemek için olayları somutlaştırarak anlatması ve hikâyelerden faydalanması önerilebilir. Okul öncesinde öğretmenin çocuklara okuduğu çocuk edebiyatı ürünlerinin de dil

gelişimi üzerinde büyük katkısının olduğu bilinmektedir. Yapılmış bir araştırmada okul öncesi eğitiminin üst dil becerilerini olumlu yönde etkilediğine değinilmiş, küçük yaştan itibaren okul öncesi kurumlara devam sağlanması önerilmiştir.

5) Çocuğun sosyal gelişimini destekler

Okul öncesi kurumlara devam eden çocuklar, yüksek kalitede uyarıcı zenginliği bulunan bir çevrede eğitim alırlar. Bu çevrede akranlarıyla geçirdikleri süreçlerin yanı sıra öğretmenleri ve okul personeli ile de iletişim içerisinde dirler. Aynı zamanda çocuk farklı sosyoekonomik çevreden insanlarla aynı ortamı paylaşır, farklılıklara saygı duymayı, yapıcı bir şekilde problem çözmeyi öğrenir. Goodman 1952 yılında yaptığı bir çalışmada etnik farklılıklara yönelik ön yargıların okul öncesi dönemden itibaren geliştiğini gözlemlemiştir. Bu sebeple okul öncesi dönemde bireyin farklılıklara saygı duyması önemli bir beceridir.

Aynı zamanda çocuk sınıf içi etkinliklerde sıra alma, saygı duyma, karşındakini dinleme, kendini özgün yollarla ifade etme gibi beceriler edinip kendilerine güven duyan birer bireyler haline gelirler. Bu durum bireyin aile içerisindeki rolünü de etkiler, daha olumlu ebeveyn-çocuk ilişkileri sağlamasına sebep olur.

6) İlköğretimde daha yüksek bir akademik başarı elde etmesini sağlar

Bireyin gelişim alanlarının okul öncesinde çok yönlü desteklenmiş olması, sorun çözme becerilerinin ve yaratıcılık gelişiminin sağlanması bu durumda etkilidir. Bu durumu Fransız Eğitim bilimci Gaston Mialaret şöyle açıklamıştır;

“Çocuğun ilköğretimde başarı kazanmasını sağlayan şey, onun okul öncesi kurumunda edindiği bilgiler değildir. Bu bakımdan rol oynayan özellik, çocuğun orada elde ettiği toplumsal alışkanlıklardır. İşte bunlar çocuğun yeni yaşam türüne uymasını sağlar.”

Çok çocuklu ailelerde en sık karşılaşılan durumların başında ailenin her çocuğa yeterince vakit ve ilgi gösterememesi gelmektedir. Bu tür çocukların Ana-babanın ilgisizliği ile çocuğun öğretmenine, arkadaşlarına ve yakın çevresindeki eşyalara verdiği zarar ve suçluluk davranışı arasında yakın bir ilişki bulunmuştur. Bu konuda yapılan araştırma bulgularına göre, çocuğun saldırganlık eğilimini güçlendirmektedir. Öğretmenler bu konuda fazla kardeşli çocukları risk altında kabul etmeli bu tür durumların önüne geçmek için veli ile sık sık iletişim halinde olmalı gerekli olumlu anne baba tutumları hakkında eğitimler vermelidir.

Okul öncesi eğitimde karşılaşılan aşırı ilgili ve ya aşırı ilgisiz veli profilleri ile başa çıkmanın en uygun yolu velilerimize eğitimler yoluyla demokratik tutum modellerinin benimsetilmesi ve bu modelin gerekliliğinin önemsetilmesidir. Güven verici, hoşgörülü tutum olarak nitelenen demokratik tutum velilerin ve öğretmenlerin çocuklarının eğitiminde işbirliği içerisinde olmasını sağlayacaktır.

Sözün Özü

- Bölgemizde okulöncesi eğitim olanaklarının yetersiz olduğunu, bu yetersizlik nedeniyle Okulöncesi çocuklarının okul başarısının olumsuz etkilendiğini ve çocukların okula başlarken yaşlıları ile eşit fırsata sahip olmadıklarını söylemek mümkündür. Çocuğun içinde bulunduğu elverişsiz eğitim şartlarının çocuğun eğitimdeki gelişimini olumsuz etkilediği ortadadır.
- Mevcut eğitim kurumları altyapı ve donanım açısından yenilenmelidir. Çocukların gelişimlerini, sağlıklı ve düzenli fiziksel koşullar içinde sürdürmeleri sağlanmalıdır. Okul binasının iç mekân özellikleri, bahçe/dış mekân özellikleri ve güvenliğinin sağlanması çok önemlidir.
- Anaokulu/Sınıfı sevimli bir görüntüye sahip olmalı. Her yönü ile sıcak bir yuva, çocuğun ihtiyaçlarına cevap verecek, ilgisini çekecek görsel ve işitsel malzemelerle zenginleştirilmeleri gerekmektedir.
- Yeni bağımsız anaokullarının yaygınlaştırılması sağlanmalıdır.
- Okul öncesi dönem için yeni yapılaşmalarda koşulların (Çevresel, Güvenlik, Donanım vb.) iyileştirilmesi için işbirliği yapılmalı, çocukların, velilerin ve öğretmenlerin görüşleri de alınmalıdır.
- Burada çalışacak eğitim personellerine etkili ve sürekli hizmet içi eğitim verilmeli, bölgesel özellikler ve ihtiyaçlara uyumları sağlanmalıdır.
- Çocuk ve Aileyi merkeze alan çalışmalar için çocuk odaklı politikalar geliştirilmesi gereklidir.

10

TÜM ÇABAMIZ ÇOCUKLAR GÜLSÜN DİYE...

Agit IŞIK

Rehber Öğretmen

2018/ CİZRE

